

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

**nr. 115.741 van 12 februari 2003
in de zaak A. 111.681/VII-24.855**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat P. MEULEMANS,
 kantoor houdende te 2800 MECHELEN,
 Koningin Astridlaan 143

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door

1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de minister van Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Georgische nationaliteit, op 18 oktober 2001 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 september 2001 tot bevestiging van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 21 augustus 2001 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gelet op het arrest nr. 100.399 van 26 oktober 2001 waarbij de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de genoemde bestreden beslissing wordt verworpen;

Gelet op het verzoek tot voortzetting van de procedure;

Gelet op de beschikking van 6 december 2001 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op het administratief dossier;

Gezien de memories van antwoord en wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 23 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gelet op de kennisgeving van dit verslag aan de partijen en gelet op het verzoek tot voortzetting van de verzoekende partij teneinde te worden gehoord;

Gelet op de beschikking van 27 november 2002 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 januari 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. MEULEMANS, die verschijnt voor de verzoekende partij, van adjunct-adviseur V. HOEFNAGELS, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van advocaat C. DECORDIER, die, loco advocaat E. MATTERNE, verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij kwam België binnen op 21 augustus 2001 en verklaarde zich op dezelfde dag vluchteling.

1.2. Op 21 augustus 2001 nam de minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 19 september 2001 oordeelde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat de asielaanvraag bedrieglijk was en bevestigde hij de beslissing van de minister letterlijk als volgt:

"(...)

Mijn beslissing is gebaseerd op de volgende motieven:

U verklaart Georgisch staatsburger te zijn van Koerdische origine en omwille van de problemen van uw zoon naar België te zijn gevlucht. Eind augustus, begin september 1999 werd uw zoon na tweemaal geconvoceerd te zijn geweest voor het leger door militairen op straat meegenomen. Hij werd meegenomen naar Tsjetsjenië om er te vechten tegen de Russen. Twee maanden later belde uw zoon met de melding dat hij gevlucht was omdat hij niet wilde moorden. Sindsdien hebt u geen nieuws meer over hem. Begin februari kwamen drie agenten (twee van het ministerie van Binnenlandse Zaken, één van het militaire commissariaat) bij u thuis om uw zoon te vinden. Ze doorzochten alles en sloegen u. Hierna kwamen ze om de twee à drie dagen. U werd ook driemaal naar het militaire commissariaat meegenomen. De eerste maal in februari 2000 werd u een nacht vastgehouden en ernstig geslagen. De tweede maal was in de zomer van 2000. De derde maal werd u twee dagen vastgehouden in mei

2001 waarbij u werd bedreigd en ernstig geslagen. Na uw vrijlating besloot u het land te verlaten richting Moskou waar u twee weken bleef. Vervolgens keerde u terug naar Georgië om geld te vinden voor uw reis naar België. U vertrok op 10 augustus 2001 naar België waar u op 21 augustus 2001 aankwam en waar u op dezelfde dag een asielaanvraag indiende.

De volgende ernstige tegenstrijdigheden dienen te worden opgemerkt tussen uw opeenvolgende verklaringen (verhoorverslag Dienst Vreemdelingenzaken, verhoorverslag Commissariaat-generaal). U verklaarde op de Dienst Vreemdelingenzaken dat uw zoon u in september 1999 opbelde (namelijk een maand na zijn opname in het leger) (Dienst Vreemdelingenzaken, vraag 42). Op het Commissariaat-generaal zei u dat hij twee maanden na zijn opname in het leger belde (Commissariaat-generaal, p. 1). Op de Dienst Vreemdelingenzaken zei u verder dat u geen problemen kende in het eerste jaar na de desertie van uw zoon en pas vanaf september 2000, één jaar na het begin van de legerdienst van uw zoon, het bezoek kreeg van militairen (Dienst Vreemdelingenzaken, vraag 42). Op het Commissariaat-generaal zei u dat de militairen reeds in februari 2000 kwamen en vervolgens om de twee à drie dagen (Commissariaat-generaal, p.2). Op het Commissariaat-generaal zei u verder dat u tot driemaal toe door de agenten van het Ministerie van Binnenlandse Zaken en van het militaire commissariaat werd meegenomen naar het militaire commissariaat (Commissariaat-generaal, p.2). Daar werd u de eerste en tweede maal één dag vastgehouden en de derde maal twee dagen vastgehouden (Commissariaat-generaal, p.2-3). Ook werd u er tweemaal ernstig geslagen (Commissariaat-generaal, p.5). Hierover zegt u niets op de Dienst Vreemdelingenzaken. U zei slechts eenmaal geslagen te zijn geweest (Dienst Vreemdelingenzaken, vraag 42). Ook zei u niets over uw arrestaties en opsluitingen op het militaire commissariaat. Op de expliciete vraag naar opsluiting op de Dienst Vreemdelingenzaken antwoordde u ontkennend (Dienst Vreemdelingenzaken, vraag 46). U zei enkel dat ze u bedreigden met opsluiting (Dienst Vreemdelingenzaken, vraag 46). Omwille van deze ernstige tegenstrijdigheden kan geen geloof worden gehecht aan uw beweringen."

Dit is de bestreden beslissing;

2.1. Overwegende dat de verzoekende partij in een eerste middel de schending inroept van de beginselen van behoorlijk bestuur; dat zij stelt dat "de hoorplicht werd geschonden, meer bepaald het recht op verdediging en het recht om haar volledig standpunt naar voor te brengen"; dat de verzoekende partij stelt dat de "onduidelijkheden slechts één oorsprong kennen, nl de data waarop verzoekster werd opgepakt" en dat dit te wijten is aan een onnauwkeurige en foutieve notering; dat zij verder voorhoudt dat slechts tot de bedrieglijkheid van een asielaanvraag kan worden besloten indien er sprake is van bedrog of wanneer er verklaringen werden afgelegd in strijd met documenten of vaststaande feiten;

Overwegende dat de hoorplicht en de rechten van verdediging niet van toepassing zijn op administratieve beslissingen die worden genomen in het raam van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet);

Overwegende dat de verzoekende partij werd uitgenodigd voor een interview op het Commissariaat-generaal; dat zij aldus de mogelijkheid heeft gehad om haar

asielmotieven omstandig uiteen te zetten en om eventueel aanvullende stukken neer te leggen;

Overwegende dat artikel 52 van de Vreemdelingenwet de commissaris-generaal toelaat een asielaanvraag onontvankelijk te verklaren en de verblijfsweigering te bevestigen wanneer zij klaarblijkelijk steunt op motieven die totaal vreemd zijn aan het asiel, inzonderheid omdat ze bedrieglijk is; dat in dit verband, het bedrieglijk karakter van een asielaanvraag onder meer kan worden aangetoond door vast te stellen dat de verklaringen van de betrokkene aangetast zijn door tegenstrijdigheden, verward zijn of onsamenhangend of in strijd zijn met algemeen bekende feiten; dat de bewering van de verzoekende partij dat enkel tot de bedrieglijkheid van een asielaanvraag kan worden besloten indien er sprake is van bedrog of wanneer er verklaringen werden afgelegd in strijd met documenten of vaststaande feiten bijgevolg niet kan worden bijgetreden;

Overwegende dat de commissaris-generaal in casu heeft besloten tot de bedrieglijkheid van de asielaanvraag van de verzoekende partij omdat verscheidene tegenstrijdigheden werden vastgesteld in haar opeenvolgende verklaringen; dat deze tegenstrijdigheden, in tegenstelling tot wat de verzoekende partij voorhoudt, niet alleen betrekking hebben op de data waarop zij werd opgepakt; dat van een kandidaat-vluchteling mag verwacht worden dat deze, gelet op het belang ervan voor de beoordeling van zijn asielaanvraag, de feiten die de oorzaak waren van zijn vlucht uit het land van herkomst nauwkeurig, zorgvuldig, op een coherente en geloofwaardige manier weergeeft aan de overheden, bevoegd om kennis te nemen van de asielaanvraag, zodat op grond van dit relaas kan worden nagegaan of er in hoofde van de kandidaat-vluchteling aanwijzingen bestaan om te besluiten tot het bestaan van een gevaar voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève; dat de vastgestelde tegenstrijdigheden geput werden uit de verklaringen van de verzoekende partij en in de bestreden beslissing werden weergegeven; dat de verzoekende partij wel beweert, maar niet bewijst dat haar verklaringen verkeerd zouden zijn genoteerd; dat de commissaris-generaal in het huidige geval op redelijke gronden vaststelt dat een aantal tegenstrijdigheden de geloofwaardigheid van het asielrelaas van de verzoekende partij ondermijnen; dat deze er niet in slaagt aan te tonen dat de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kennelijk onredelijk zou zijn, op feitelijk onjuiste motieven zou berusten of de wet zou schenden; dat het eerste middel niet gegrond is;

2.2. Overwegende dat de verzoekende partij in een tweede middel de schending inroept van het Internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (Conventie van Genève), van artikel 52 van de Vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel; dat zij stelt dat in de bestreden beslissing “enkel gewag wordt gemaakt van tegenstrijdigheden (...) zonder enige juridische motivering i.v.m. de werkelijke

weigeringsgronden”, dat “de motivering geenszins aanvaardbaar is met het oog op het recht, d.w.z. het hanteren van de juiste wettelijke grond en de juiste interpretatie van de wet” en dat zij voldoet aan de wettelijk motieven aangezien er sprake is van vervolging en van een schending van de mensenrechten;

Overwegende dat de Conventie van Genève niet verbiedt dat de verdagsluitende staten een regeling uitwerken waarin de criteria worden vastgelegd voor het in aanmerking nemen van een vluchtelingenverklaring; dat de Belgische Staat dit heeft gedaan in artikel 52 van de Vreemdelingenwet; dat niet wordt aangetoond, zelfs niet aangevoerd, dat deze wetsbepaling strijdig zou zijn met voornoemd verdrag;

Overwegende dat in de bestreden beslissing uitdrukkelijk wordt vermeld dat zij steunt op artikel 52 van de Vreemdelingenwet en dat de asielaanvraag onontvankelijk wordt verklaard omdat zij bedrieglijk is; dat de bewering van de verzoekende partij dat in de bestreden beslissing noch de “werkelijke weigeringsgrond”, noch de “juiste wettelijke grond” word weergegeven bijgevolg niet kan worden bijgetreden;

Overwegende dat uit de bespreking van het eerste middel blijkt dat de commissaris-generaal op wettige wijze heeft besloten tot de bedrieglijkheid van de asielaanvraag van de verzoekende partij; dat het tweede middel niet gegrond is;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat derhalve het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 347,05 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op twaalf februari tweeduizend en drie, door

de H.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	C. PETERS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. PETERS.

E. BREWAEYS.